

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 749/2022
13.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Маје Павловић, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К.бр.42/18 од 05.02.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.134/21 од 08.04.2022.године, у седници већа одржаној дана 13. јула 2022. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Маје Павловић, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К.бр.42/18 од 05.02.2021.године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.134/21 од 08.04.2022.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К.бр.42/2018 од 05.02.2021. године, окривљени АА, коме је суђено у одсуству, је оглашен кривим да је извршио продужено кривично дело превара у саизвршилаштву из члана 208. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од пет месеци и новчану казну у износу од 80.000,00 динара.

Истом пресудом, на основу члана 91. и 92. КЗ од окривљеног је одузета имовинска корист, па је исти обавезан да плати износ од 130.707,83 динара. На основу члана 252. и 258. став 4. ЗКП, обавезан је окривљени да плати на име имовинско-правног захтева оштећеној ББ износ од 96.290,03 динара, а на основу члана 266. ЗКП трошкови браниоца по службеној дужности адвоката Маје Павловић, падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.134/21 од 08.04.2022.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против пресуде Основног суда у Новом Саду К.бр.42/2018 од 05.02.2021.године.

Против наведених правоснажних пресуда, бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Маја Павловић, поднела је захтев за заштиту законитости

због повреда закона из члана 438., 439., 440. и 441. ЗКП и предложила да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Маје Павловић, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП, одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда. Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, већ и до када мора имати браниоца који му је постављен по службеној дужности.

У конкретном случају, подносилац захтева, адвокат Маја Павловић је решењем Основног суда у Новом Саду Су VIII-49-37/18 од 25.01.2018. године, на основу члана 74. став 1. тачка 4) ЗКП постављена за браниоца по службеној дужности окривљеног АА, јер је против истог решењем Основног суда у Новом Саду Кв.бр.97/18 од 24.01.2018.године одређено суђење у одсуству због продуженог кривичног дела преваре у саизвршилаштву из члана 208.став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика.

Одредбом члана 74. став 1.тачка 4) ЗКП је прописано да окривљени мора имати браниоца ако му се суди у одсуству-од доношења решења о суђењу у одсуству, па док суђење у одсуству траје.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном АА правноснажно окончан доношењем пресуде Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.134/21 од 08.04.2022.године, те како је након правноснажног окончања тог кривичног поступка захтев за заштиту законитости поднела адвокат Маја Павловић, која је окривљеном у том поступку била постављена за браниоца по службеној дужности, без достављања пуномоћја, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП), имајући у виду напред цитиране законске одредбе, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости након правноснажно окончаног поступка, па је предметни захтев стога недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**за Председника већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**